

S L A V A K O V A Č

Premda je bilo poznato, da je patila od bolesti još od mlađih dana, ostavila nas je ipak nenadano (23.X 1972). U vrijeme, kad je, stekavši mirovinu, mogla više vremena i brige posvetiti svome ugroženom zdravlju. A možda i onome, što joj je još od studijskih dana bilo stalno srcu prirasio: narodnom životu i tradicijama svoga podravskog zavičaja. Rođena 1910. u seljačkoj obitelji u selu Torčecu (kraj Koprivnice), osjetila je, nakon završene osnovne i srednje škole, gdje je njezin pravi interes, čim se odlučila za studij na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, putu studira i etnologiju. Ne samo formalno nego s uvijek živim i svestranim interesom, i ne samo pasivnim nego i aktivno zauzeta za etnografski rad. Tako je još u ona predratna vremena uspjela pobilježiti dosta etnografske grade i srediti je u nizu manjih i većih priloga (uglavnom iz 1935. i 1937. godine): o oblicima tamošnjih preslica, o seljačkom pčelarstvu, nizu običaja, nekim igrama i dr. a napose zapisima, za sada jedinstvenim, narodnih pjesama - iz Torčeca (veći dio), Drnja, Gotalova, Gole, Đelekovca, Imbriovca, Maloga i Velikog Otoka i Podravske Selnice. Ta je građa pohranjena u arhivu Etnološkog zavoda Filozofskog fakulteta u Zagrebu (i u arhivu Odbora za narodni život Jugoslavenske akademije u Zagrebu). A objelodaniti je uspjelo samo jedan iscrpan rad ove vrste (nakon zajedničkih dopunskih ispitivanja s piscem ovoga posmrtnoga osvrta u samu Torčecu i njegovoj okolini): Pčelarstvo i tradicije kod pčelarstva u Torčecu (Podravina). Etnografska istraživanja i građa IV (Zagreb 1942), s. 9 - 13.

Velika je šteta, što je taj nepresušni etnografski interes Slave Kovač morao u okolnostima njenoga životnog puta i školničkoga života, pod zadnje kao ravnateljice gimnazije "Ivo Marinković" u Koprivnici, samo tinjati, a mogao bi bio inače dati osobito vrijedne grade i proučavanja ove vrste iz kraja Podravine, koji je i onda i poslije malo koga privukao.

M. G.

S L A V A K O V A Č

Würdigung der volkskundlichen Tätigkeit von Slava Kovač, zuletzt Direktorin eines Gymnasiums in Nordkroatien, gelegentlich ihres zu frühen Todes. Ihr reges Interesse für das Volksleben und die Volksüberlieferungen, vor allem ihrer Heimat im oberen kroatischen Draugebiet, erwachte bereits während ihrer Studienjahre an der Universität Zagreb, wo sie auch Ethnologie studierte, und zeigte bald eine Reihe wertvoller (mit einer Ausnahme handschriftlicher) Beiträge aus den 30-er Jahren.

Izdao

Ogranak za S.R.Hrvatsku
Etnološkog društva Jugoslavije
Zagreb, Filozofski fakultet, Đ.Salaja 3

Za izdavača:

Dr Đurđica Palošija
Zagreb, Filozofski fakultet

Lektor:
Karmen Sagner

Umnoženo kao rukopis
u Kućnoj tiskari Sveučilišta u Zagrebu

Naklada 300 primjeraka